

5 IZVEŠTAJ O OCENI ZAVRŠENE DOKTORSKE DISERTACIJE
6

7 I PODACI O KOMISIJI:

8 1. Datum i naziv organa koji je imenovao Komisiju:

10 Dana 26.09.2018. godine, 188. sednica Nastavno-naučnog veća Fakulteta
11 veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu.

13 2. Sastav Komisije sa naznakom imena i prezimena svakog člana, zvanja, naziva uže
14 naučne oblasti za koju je izabran u zvanje, godinom izbora u zvanje i naziv fakulteta,
15 ustanove u kojoj je član komisije zaposlen:

- 18 1. Dr Zoran Kulišić, redovni profesor, Parazitologija, 2002. godina, Fakultet veterinarske
19 medicine Univerziteta u Beogradu - mentor.
20 2. Dr Sonja Radojičić, redovni profesor, Epizootiologija, zarazne bolesti životinja i bolesti
21 pčela i sviloprelja, 2011. godina, Fakultet veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu -
22 mentor.
23 3. Dr Dušan Mišić, vanredni profesor, Mikrobiologija sa imunologijom, 2014. godina,
24 Fakultet veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu.
25 4. Dr Tamara Ilić, vanredni profesor, Parazitologija, 2015. godina, Fakultet veterinarske
26 medicine Univerziteta u Beogradu.
27 5. Dr Snežana Tomanović, viši naučni saradnik, Medicinska entomologija, 2013. godina,
28 Institut za medicinska istraživanja Univerziteta u Beogradu.

29 II PODACI O KANDIDATU:

32 1. Ime, ime jednog roditelja, prezime:

34 Danica, Ratko, Bogunović

36 2. Datum rođenja, opština, Republika:

38 08.05.1985. godine, Savski venac, Beograd, Republika Srbija

40 3. Datum odbrane, mesto i naziv magistarske teze*:

42 4. Naučna oblast iz koje je stečeno akademsko zvanje magistra nauka*:

44 III NASLOV DOKTORSKE DISERTACIJE:

46 „Molekularna i serološka istraživanja prisustva bakterije *Coxiella burnetii* u
47 tkivima pasa i krpeljima (Acari: Ixodidae) sakupljenim sa ispitivanih životinja.“

49 IV PREGLED DOKTORSKE DISERTACIJE (navesti broja strana poglavija, slika, šema,
50 grafikona i sl.):

52 Doktorska disertacija kandidata dipl. vet. Danice Bogunović napisana je na 120
53 strana teksta otkucanog na računaru i sadrži sledeća poglavija: Uvod (3 strane), Pregled
54 literature (26 strana), Cilj i zadaci istraživanja (2 strane), Materijal i metode (18 strana),
55 Rezultati (31 strana), Diskusija (19 strana), Zaključci (3 strane), Literatura (18 strana). Na
56 početku se nalazi Zahvalnica, Kratak sadržaj na srpskom i engleskom jeziku kao i Sadržaj
57 doktorske disertacije, dok se na kraju nalaze Izjava o autorstvu, Izjava o istovetnosti
58 štampane i elektronske verzije rada, Izjava o korišćenju i Biografija kandidata. U okviru
59 doktorske disertacije nalazi se 20 tabela, 13 slika i 11 grafikona.

1 **V VREDNOVANJE POJEDINIH DELOVA DOKTORSKE DISERTACIJE** (dati kratak opis
2 svakog poglavlja disertacije: uvoda - do 250 reči, pregleda literature - do 500 reči, cilja i
3 zadataka istraživanja - nije ograničeno, materijal i metoda – nije ograničeno, rezultata –
4 nije ograničeno, diskusije - do 100 reči, spiska referenci - navesti broj referenci u
5 doktorskoj disertaciji):

6
7 U poglavlju **Uvod** navodi se da je pojava najveće epidemije kju groznice u svetu, koja
8 je zabeležena u Holandiji u periodu 2007-2010. godine sa preko 4000 dijagnostikovanih
9 slučajeva, dovele do značajnog porasta interesovanja za istraživanje ovog oboljenja u
10 različitim zemljama. Iako se pojava kju groznice najčešće vezuje za ruralne sredine i kontakt
11 sa inficiranim materijalom poreklom od preživara, u poslednjim decenijama opisane su
12 epidemije nastale kao posledica kontakta sa inficiranim psima. To je naročito značajno u
13 urbanim sredinama, gde ne postoji direktni kontakt sa domaćim preživarima, koji je jedan od
14 najčešće opisanih izvora infekcije za ljudi. Kandidat ukazuje na to da su podaci o kliničkoj
15 slici i patogenezi životinja oskudni i da za životinje ne postoje definisani parametri za
16 dijagnostiku, a da se zaključci izvode iz opisanih slučajeva oboljenja ljudi. S obzirom na to da
17 do sada nisu postojali podaci vezani za prisustvo *C. burnetii* kod pasa, a da je kju groznica
18 prisutna u Republici Srbiji, kandidat navodi da je svrha ove doktorske disertacije bila da se
19 ispita prisustvo uzročnika kod nevlasničkih pasa i krpelja koji na njima parazitiraju, radi
20 sticanja uvida u njihovu ulogu kao rezervoara i *sentinel* za *C. burnetii* na teritoriji grada
21 Beograda. Kandidat objašnjava zašto su odabrane metode korištene u istraživanju, osvrćući
22 se posebno na odsustvo imunoenzimskih testova namenjenih za testiranje pasa. Na kraju
23 poglavlja Uvod objašnjeno je da je za istraživanje odabrana populacija nevlasničkih pasa jer
24 su ove životinje potpuno nezaštićene ektoantiparaziticima, ne primaju hemoprofilaksu, a
25 kreću se slobodno, čime se povećava verovatnoća da će doći u kontakt sa uzročnikom,
26 odnosno krpeljima nosiocima *C. burnetii*.

27
28 Poglavlje **Pregled literature** je podeljeno u 11 potpoglavlja. U prvom potpoglavlju opisan je kratak istorijat saznanja o kju groznici. U drugom potpoglavlju opisane su morfološke karakteristike *C. burnetii*, otpornost uzročnika u spoljašnjoj sredini, patogeneza i mehanizmi rezistencije. U trećem potpoglavlju predstavljeni su filogenetski i genomski aspekti *C. burnetii*, sa posebnim osvrtom na saznanja o prisustvu endosimbionata krpelja sličnih *C. burnetii*. U četvrtom potpoglavlju kandidat opisuje koje životinske vrste mogu biti rezervoari uzročnika u prirodi i koji je njihov značaj u epizootiologiji, kao i značaj krpelja kao rezervoara uzročnika u prirodi. U petom potpoglavlju opisani su najčešći putevi infekcije uzročnikom kju groznice. U šestom potpoglavlju navedeni su faktori rizika za nastanak infekcije, shodno do sada opisanim pojavama epidemija u svetu. U sedmom potpoglavlju su opisane karakteristike kliničke slike kod ljudi i novija saznanja koja nameću potrebu da se redefinišu kliničke forme oboljenja kod ljudi, kao i klinički simptomi koji su opisani kod određenih vrsta životinja. U osmom potpoglavlju opisana je trenutna rasprostranjenost kju groznice u svetu i navedene su zemlje u kojima je oboljenje prisutno u enzootskoj i epizootskoj formi. U devetom potpoglavlju opisane su dijagnostičke procedure koje se koriste kod životinja i ljudi, kao i njihove prednosti i nedostaci. U desetom potpoglavlju navedena je terapija oboljenja, a u jedanaestom potpoglavlju opisane su preventivne mere koje se koriste u suzbijanju pojave oboljenja.

47
48 U poglavlju **Cilji i zadaci istraživanja** kandidat navodi da je cilj istraživanja ove
49 doktorske disertacije obuhvatao (1) morfološku identifikaciju i determinaciju iksodidnih krpelja
50 skinutih sa nevlasničkih pasa sa teritorije grada Beograda; (2) ispitivanje prisustva *C. burnetii*
51 u krpeljima i reproduktivnim tkivima nevlasničkih pasa sa teritorije grada Beograda; (3) i
52 utvrđivanje seroprevalencije kod ispitivanih pasa ELISA testom, nastale kao posledica
53 kontakta sa uzročnikom kju groznice.

54 Za ostvarivanje postavljenih ciljeva definisani su sledeći zadaci istraživanja:

- 55 1. Sakupljanje uzoraka krvi, materica, jajnika i semenika pri hiruškoj intervenciji (sterilizacija,
56 odnosno kastracija) nevlasničkih pasa obuhvaćenih programom sterilizacije, odnosno
57 kastracije u sklopu Strategije rešavanja problema nevlasničkih pasa i mačaka na teritoriji
58 grada Beograda i Programa kontrole i smanjenja populacije napuštenih pasa i mačaka na
59 teritoriji grada Beograda, proisteklog u okviru Strategije („Službeni list grada Beograda“
60 br. 37/11).

2. Sakupljanje krpelja sa nevlasničkih pasa podvrgnutih prethodno pomenutim hirurškim intervencijama.
3. Obrada uzoraka za ispitivanje - odvajanje krvnih seruma, homogenizacija reproduktivnih tkiva, pakovanje i čuvanje do dalje obrade.
4. Identifikacija i determinacija vrste, razvojnog stadijuma i pola krpelja, ispiranje krpelja u opadajućim koncentracijama etanola, mehanička homogenizacija u fosfatnom puferu, pakovanje i čuvanje do dalje obrade.
5. Ekstrakcija DNK iz uzoraka reproduktivnih tkiva pasa i krpelja pomoću komercijalnog kita za ekstrakciju.
6. Molekularna detekcija prisustva DNK *C. burnetii* u ekstrahovanoj DNK iz uzoraka krpelja i reproduktivnih tkiva pasa.
7. Prečišćavanje dobijenih nukleotidnih sekvenci pomoću komercijalnog kita za prečišćavanje.
8. Određivanje redosleda nukleotida umnoženih sekvenci, obrada sekvenci i upoređivanje sa analognim sekvencama deponovanim u Banci gena u cilju utvrđivanja sličnosti i razlika između njih.
9. Serološka ispitivanja krvnih seruma pasa ELISA testom radi otkrivanja prisustva antitela protiv *C. burnetii* kod ispitivanih pasa.
10. Statistička obrada dobijenih rezultata.

U poglavlju **Materijal i metode** detaljno je opisan način sakupljanja uzoraka, metode rada primenjene u istraživanju, kao i oprema koja je korišćena. Uzorci su prikupljeni na Katedri za hirurgiju, ortopediju i oftalmologiju i Katedri za porodiljstvo, sterilitet i veštačko osemenjavanje Fakulteta veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu, prilikom sprovođenja programa sterilizacije, odnosno kastracije nevlasničkih pasa u sklopu Strategije rešavanja problema nevlasničkih pasa i mačaka na teritoriji grada Beograda i Programa kontrole i smanjenja populacije napuštenih pasa i mačaka na teritoriji grada Beograda. Uzorci su sakupljeni u periodu od aprila do novembra. Nakon sterilizacije i kastracije pasa, a tokom trajanja anestezije, od ispitivanih životinja prikupljeni su uzorci krvi i reproduktivna tkiva – materice, jajnici i semenici. U istraživanju je sakupljeno 105 uzoraka krvi i reproduktivnih tkiva poreklom od polno zrelih pasa (31 mužjak i 74 ženke), dok su krpelji uzorkovani sa 51 psa (11 mužjaka i 40 ženki) u okviru grupe ispitivanih jedinki. Ministarstvo poljoprivrede i zaštite životne sredine - Uprava za veterinu, shodno Zakonu o dobrobiti životinja, Zakonu o opštem upravnom postupku i Zakonu o državnoj upravi, donelo je rešenje broj 323-07-00364/2017-05/3 od 13.07.2017. godine kojim je odobreno ovo istraživanje. Iz uzoraka krvi namenjenih za serološka ispitivanja izdvojeni su serumi, koji su alikvotirani i čuvani na temperaturi -20 °C do dalje obrade. Reproduktivna tkiva (materice, jajnici i semenici) pasa uzorkovana su nakon hirurške intervencije sterilizacije, odnosno kastracije i pakovana u sterilne plastične kese. Krpelji sa životinja su pažljivo skinuti pomoću pincete i stavljeni u zasebne staklene bočice sa dodatkom 70% etanola. Svi uzorci (krv, reproduktivna tkiva i krpelji) su propisno obeleženi, shodno životinji od koje potiču i istog dana u ručnom frižideru transportovani u laboratorije.

Homogenizacija reproduktivnih tkiva pasa vršena je u aparatu *Bag Mixer 400 P* (*Interscience*, Francuska). Ovaj metod je odabran iz razloga što je sprečeno prolivanje uzorka i kontaminacija okoline; ovakvim načinom obrade maksimalno se smanjuje rizik stvaranja aerosola i mogućnost nastanka laboratorijskih infekcija, a takođe i rizik unakrsne kontaminacije uzoraka, uz garantovanu optimalnu ekstrakciju bakterija u obrađenim uzorcima. Homogenizovani uzorci poreklom od mužjaka sačinjeni su od tkiva semenika, a homogenizovani uzorci poreklom od ženki sačinjeni su od tkiva materica i jajnika. Reproduktivna tkiva pasa su usitnjena pomoću sterilnih makazica i skalpela, a potom razređena sterilnim fiziološkim rastvorom u razmeri 1:1 u kesama sa filterom *Bag Filter P* (*Interscience*, Francuska) poroznosti <250 µm, koje su kompatibilne s aparatom *Bag Mixer 400 P*. Za homogenizaciju korišćen je program od 8 udaraca/s u trajanju 210 s. Nakon izvršene homogenizacije, filtrirani materijal je alikvotiran u sterilne mikropruvete i čuvan na temperaturi -20 °C do dalje obrade. Nukleinska kiselina iz homogenizata reproduktivnih tkiva ekstrahovana je pomoću komercijalnog kita za ekstrakciju *GeneJET Genomic DNA Purification Kit 250 preps* (*Thermo Fisher Scientific*, SAD), prema uputstvu proizvođača, a ekstrahovana DNK dobijena ovim postupkom je alikvotirana u sterilne mikropruvete i čuvana na temperaturi -20 °C do dalje upotrebe.

1 Morfološka identifikacija i determinacija krpelja izvršena je pomoću stereomikroskopa
2 (Carl Zeiss, Jena, Nemačka), prema standardnom taksonomskom ključu. Krpelji su grupisani
3 prema životinji sa koje potiču, prema vrsti, razvojnom stadijumu i polu i čuvani na temperaturi
4 -20 °C do ekstrakcije nukleinske kiseline. Pojedinačni uzorci krpelja su najpre ispirani u seriji
5 rastvora opadajućih koncentracija etanola i nakon konačnog ispiranja u sterilnoj destilovanoj
6 vodi, osušeni na sterilnom filter papiru. Svaki krpelj je u zasebnoj sterilnoj epruveti usitnjen
7 pomoću sterilnog metalnog sečiva, a zatim je pomešan sa sterilnim fosfatnim puferom u
8 odnosu 1:1. Krpelji su potom mehanički usitnjeni i homogenizovani pomoću sterilnog
9 metalnog štapića. Homogenizovani materijal je čuvan na temperaturi -20 °C do dalje obrade.
10 Na osnovu vrste, razvojnog stadijuma i pola krpelja, kao i psa sa kog potiču, formirani su
11 zbirni uzorci (pulovi) krpelja koji su obuhvatili od 3-10 uzoraka, u zavisnosti od veličine
12 krpelja (zbirne uzorce sa više od pet krpelja su činile lutke ili larve krpelja). Prvobitno je
13 izvršena ekstrakcija nukleinske kiseline zbirnih uzoraka pomoću komercijalnog kita za
14 ekstrakciju nukleinske kiseline. Nakon izvođenja lančane reakcije polimeraze sa zbirnim
15 uzorcima i dobijanjem pozitivnih uzoraka, pristupilo se ekstrakciji nukleinske kiseline iz
16 pojedinačnih uzoraka krpelja, koji su se nalazili u okviru pozitivnih zbirnih uzoraka. Nukleinska
17 kiselina iz zbirnih uzoraka i pojedinačnih uzoraka krpelja ekstrahovana je takođe pomoću
18 komercijalnog kita za ekstrakciju *GeneJET Genomic DNA Purification Kit 250 preps* (Thermo
19 Fisher Scientific, SAD), prema uputstvu proizvođača. Ekstrahovana DNK dobijena ovim
20 postupkom je alikvotirana u sterilne mikropruvete i čuvana na temperaturi -20 °C do dalje
21 upotrebe.

22 Molekularna identifikacija *C. burnetii* u ekstrahovanoj DNK iz uzoraka organa pasa i
23 krpelja vršena je primenom metode *Trans-PCR* (*touchdown PCR*) kojom se umnožava IS1111
24 fragment ponavljajućeg regionalnog sličnog transpozonu. U svakoj *Trans-PCR* reakciji korišćene
25 su pozitivna i negativna kontrola. Kao pozitivna kontrola korišćena je DNK *C. burnetii*
26 ekstrahovana iz celih ćelija faze I *C. burnetii*, a kao negativna kontrola u PCR smešu je
27 dodata sterilna destilovana voda umesto nukleinske kiseline. Najpre je izvršeno ispitivanje
28 zbirnih uzoraka krpelja, a kada su dobijene trake odgovarajuće veličine izvršeno je ispitivanje
29 prisustva DNK *C. burnetii* i u pojedinačnim uzorcima krpelja, koji su se nalazili u okviru
30 pozitivnih zbirnih uzoraka. U reakciji su korišćeni prajmeri – oligonukleotidne sekvene *Trans-*
31 (5'-TAT GTA TCC ACC GTA GCC AGT C-3') i *Trans-2* (5'-CCC AAC AAC ACC TCC TTA
32 TTC-3'), koje daju specifičan fragment dužine 687 bp. Da bi se verifikovala ponovljivost
33 rezultata PCR reakcije su izvođene dva puta na svakom uzorku. Vizuelizacija dobijenih PCR
34 proizvoda vršena je primenom metode horizontalne elektroforeze u agaroznom gelu. Za
35 vizuelizaciju molekula DNK korišćena je boja *Midori Green DNA Stain* (NIPPON Genetics
36 EUROPE GmbH, Nemačka) koja je dodata direktno u gel. U početne bunarčice unesena su 2
37 µl masenog DNK markera *Mass ruler DNA 100 bp ladder* (Thermo Scientific, SAD). Elektroforeza je
38 izvršena pri naponu 100 V, u trajanju 40 min. Umnožene sekvene su
39 vizuelno identifikovane kao trake definisane dužine 687 bp i fotografisane. Umnožene
40 sekvene prečišćene su pomoću komercijalnog kita za prečišćavanje *GeneJET™ PCR*
41 *Purification Kit* (Thermo Fisher Scientific, SAD) prema uputstvu proizvođača. Sekvenciranje je
42 izvršeno u oba smera korišćenjem usluga komercijalnog servisa za sekvenciranje (*Macrogen,*
43 *Europe*). Za sekvenciranje su korišćene prethodno navedene oligonukleotidne sekvene za
44 izvođenje *Trans-PCR* reakcije. Dobijene sekvene su obrađene i analizirane korišćenjem
45 softvera *BioEdit* i *MEGA 7.0* i upoređene sa odgovarajućim analognim sekvencama
46 deponovanim u Banci gena (*GeneBank*), korišćenjem osnovnog pretraživača za upoređivanje
47 sekvenci (*Basic Local Alignment Search Tool - BLAST*) u cilju utvrđivanja stepena sličnosti
48 između njih.

49 Za utvrđivanje prisustva antitela protiv *C. burnetii* u serumu ispitanih pasa korišćen je
50 komercijalni ELISA kit namenjen za dijagnostiku kiju groznice preživara (*PrioCHECK™*
51 *Ruminant Q fever Ab Plate Kit, LSI/Vet™*, Francuska), koji se zasniva na principu indirektne
52 imunoenzimske metode. Kao pozitivna kontrola u serološkom testiranju korišćen je serum psa
53 pozitivnog na prisustvo antitela protiv *C. burnetii* dobijen iz *Agence nationale de sécurité*
54 *sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail - Anses, Laboratoire de Sophia*
55 *Antipolis* (Francuska). Kao negativna kontrola korišćen je serum sigurno zdravog vlasničkog
56 psa pre polne zrelosti, starosti šest meseci. Optimalno razređenje seruma i anti-antitela
57 konjugovanih peroksidazom (*Anti-dog IgG whole molecule - Peroxidase antibody produces in*
58 *rabbit, Sigma Aldrich, SAD*) određeni su šah titracijom. Ispitivani serumi, pozitivna i negativna
59 kontrola razređeni su rastvorom za razređenje serumu u konačnom odnosu 1/200, a anti-
60 antitela su razređena rastvorom za konjugat iz kita u konačnom odnosu 1/25.000. Svi ostali

1 koraci su rađeni prema uputstvu proizvođača, sa hemikalijama obezbeđenim u okviru
2 komercijalnog kita. Svi uzorci, kao i pozitivna i negativna kontrola su rađeni u duplikatu.
3 Reakcija, odnosno optička gustina (*optical density - OD*) je očitavana na talasnoj dužini 450
4 nm na aparatu *Multiskan Thermo Scientific* (*Thermo Fisher Scientific, SAD*) u roku od 5 min
5 od zaustavljanja reakcije.

6 Obrada uzoraka krvi, reproduktivnih tkiva poreklom od nevlasničkih pasa, zatim
7 ekstrakcija nukleinske kiseline iz uzoraka reproduktivnih tkiva i krpelja poreklom od
8 nevlasničkih pasa, kao i serološka ispitivanja sprovedeni su u laboratoriji Katedre za zarazne
9 bolesti životinja i bolesti pčela Fakulteta veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu.
10 Morfološka identifikacija i determinacija krpelja, kao i obrada krpelja i priprema za ekstrakciju
11 nukleinske kiseline izvršena je u laboratoriji Katedre za parazitologiju Fakulteta veterinarske
12 medicine Univerziteta u Beogradu. Molekularna istraživanja, sprovedena su u laboratoriji
13 Katedre za mikrobiologiju Fakulteta veterinarske medicine Univerziteta u Beogradu. Sekvenciranje umnoženih DNK sekvenci obavljeno je u komercijalnom servisu za
14 sekvenciranje – *Macrogen, Europe*.

15 Rezultati su statistički obrađeni u programu *IBM SPSS Statistics 21*. Za analizu
16 dobijenih rezultata upotrebljene su deskriptivne statističke metode, *Pearson-ov χ² test* i *Kappa*
17 statistička analiza. Rezultati su predstavljeni tabelarno, slikama i grafikonima.
18

19 Poglavlje **Rezultati** podijeljeno je na šest potpoglavlja. U prvom potpoglavlju
20 predstavljeni su rezultati morfološke identifikacije i determinacije krpelja poreklom sa
21 ispitivanih pasa. Identifikovane su tri vrste krpelja poreklom sa nevlasničkih pasa:
22 *Rhipicephalus sanguineus* (braon pseći krpelj), *Ixodes ricinus* i *Dermacentor reticulatus*.
23 U okviru vrste *R. sanguineus* ustanovljeni su adulti (mužjaci i ženke), lutke i larve.
24 Uzorci su imali morfološke karakteristike koje odgovaraju vrsti. Ustanovljeno je 228
25 krpelja vrste *R. sanguineus* od toga 40 ženki, 51 mužjak, 130 lutki i 7 larvi. Svi krpelji
26 vrste *R. sanguineus* bili su delimično ili potpuno nasisani. U okviru vrste *I. ricinus*
27 ustanovljeni su adulti (mužjaci i ženke) i lutke. Uzorci su imali morfološke karakteristike
28 koje odgovaraju vrsti. Ustanovljeno je 87 krpelja vrste *I. ricinus* i to 33 ženke, 44
29 mužjaka i 10 lutki. Svi krpelji vrste *I. ricinus* bili su delimično ili potpuno nasisani. U
30 okviru vrste *D. reticulatus* ustanovljen je samo jedan mužjak. Uzorak je imao morfološke
31 karakteristike koje odgovaraju vrsti. U drugom potpoglavlju predstavljeni su rezultati
32 distribucije krpelja poreklom sa ispitivanih pasa. Krpelji su sakupljeni sa 51
33 nevlasničkog psa (40 ženki i 11 mužjaka) od ukupno 105 ispitivanih pasa. Primenom
34 *Pearson-ovog χ² testa* nezavisnosti ustanovljeno je da nema statističke značajnosti
35 između pola pasa i prisustva krpelja na njima ($\chi^2=3,106$, $df=1$, $p=0,082$; $p>0,05$). U
36 istraživanju je sakupljeno ukupno 316 krpelja, a broj krpelja po životinji iznosio je od 1-
37 42. Najviše krpelja je sakupljeno u oktobru i to čak 49,68% (157/316), a najmanje u
38 junu, svega 0,63% (2/316). Od ukupno 316 sakupljenih krpelja 72,15% (228/316)
39 pripadalo je vrsti *R. sanguineus*, 27,53% (87/316) vrsti *I. ricinus*, a 0,32% (1/316) vrsti
40 *D. reticulatus*. U trećem potpoglavlju predstavljeni su rezultati molekularnih ispitivanja
41 prisustva DNK *C. burnetii* u krpeljima poreklom sa ispitivanih pasa. Svi uzorci krpelja
42 ispitani su na prisustvo IS1111 regionala *C. burnetii* primenom *Trans-PCR* metode.
43 Prvobitno je izvršeno ispitivanje zbirnih uzoraka krpelja. Nakon dobijanja umnoženih
44 sekvenci u zbirnim uzorcima krpelja, pristupilo se analizi svih pojedinačnih krpelja koji
45 su se nalazili u okviru pozitivnih zbirnih uzoraka. Umnožene specifične sekvene
46 vizuelizovane su na agaroznom gelu kao trake dužine ~687 bp. Od ukupno 316 uzoraka
47 krpelja, umnožena su 24 proizvoda poreklom iz krpelja vrste *R. sanguineus*. Umnožena
48 DNK 24 uzorka poreklom iz krpelja je prečišćena i izvršeno je sekvenciranje u oba
49 smera. Zbog prisustva IS1111 regionala u endosimbiontima krpelja koji su slični *C.*
50 *burnetii*, svi umnoženi proizvodi su sekvencirani da bi se ustanovilo da li je umnoženi
51 fragment poreklom od endosimbionata ili od *C. burnetii*. Nakon obrade i analize
52 sekvenci dužine 653 bp ustanovljeno je da su sve sekvene poreklom iz krpelja,
53 dobijene u ovom istraživanju, međusobno identične (100% sličnosti). Zbog toga je
54 odabrana jedna sekvenca, kao reprezentativna i upoređena sa odgovarajućim
55 analognim sekvencama IS1111 regionala *C. burnetii* deponovanim u Banci gena.
56 Poređenje sekvenci pomoću osnovnog pretraživača za upoređivanje sekvenci - BLAST,
57 vršeno je i sa objavljenim sekvencama IS1111 regionala koje odgovaraju
58 endosimbiontima sličnim *C. burnetii*, da bi se isključilo prisustvo endosimbionata sličnim
59 *C. burnetii* u ispitanim uzorcima. Poređenjem sekvenci, ustanovljeno je da sekvene
60

1 poreklom iz krpelja dobijene u ovom istraživanju poseduju 99-100% sličnosti sa
2 sekvencama IS 1111 regiona *C. burnetii* kompletne referentne sekvene M80806, zatim
3 sa sekvencama iz krpelja, životinja i ljudi poreklom iz različitih zemalja. Na taj način je
4 potvrđeno da je u ispitanim uzorcima krpelja prisutna DNK *C. burnetii* i isključeno
5 prisustvo endosimbionata. DNK *C. burnetii* ustanovljena je samo u *R. sanguineus* vrsti
6 krpelja, sa ukupnom prevalencijom od 10,53% (24/228). Najveća prevalencija je
7 zabeležena među ženkama krpelja, zatim u lutkama i mužjacima ove vrste. Krpelji
8 pozitivni na prisustvo DNK *C. burnetii* poticali su sa jednog mužjaka i šest ženki
9 ispitivanih pasa. Psi sa kojih su uklonjeni krpelji pozitivni na prisustvo DNK *C. burnetii*
10 na sebi su imali od 1-36 krpelja. Od sedam pasa koji su imali pozitivne krpelje na *C.*
11 *burnetii*, sa pet su krpelji uzorkovani u aprilu, a u junu i septembru su krpelji uzorkovani
12 sa po jednog psa. Krpelji uzorkovani sa pasa u maju, oktobru i novembru nisu bili
13 pozitivni na prisustvo DNK *C. burnetii*. U četvrtom potpoglavlju predstavljeni su rezultati
14 molekularnih ispitivanja prisustva DNK *C. burnetii* u reproduktivnim tkivima ispitivanih
15 pasa. Reproduktivna tkiva pasa – materice i jajnici ženki, uklonjeni nakon kastracije mužjaka,
16 sakupljena su od ukupno 105 pasa - 74 ženke (70,48%) i 31 mužjaka (29,52%). Svi
17 uzorci tkiva ispitani su na prisustvo IS 1111 regiona *C. burnetii* primenom lančane
18 reakcije polimeraze, a umnožene specifične sekvene vizuelizovane su na agaroznom
19 gelu kao trake dužine ~687 bp. Dokazivanje prisustva IS 1111 regiona u uzorcima
20 poreklom od ljudi i životinja našlo je široku primenu u istraživanjima jer je specifično za
21 *C. burnetii*, s obzirom na to da nije moguće razmnožavanje endosimbionata sličnim *C.*
22 *burnetii* u kičmenjacima. U ovom istraživanju umnožene su ukupno 22 sekvene
23 poreklom iz reproduktivnih tkiva pasa, a jedna sekvena je prečišćena i izvršeno je
24 njeno sekvenciranje radi provere dobijenog proizvoda. Poređenjem sekvene iz
25 reproduktivnih tkiva i sekvene iz krpelja dobijene u ovom istraživanju, ustanovljeno je
26 da su međusobno identične. Sekvena je, takođe, upoređena sa odgovarajućim
27 analognim sekvencama IS 1111 regiona *C. burnetii* deponovanim u Banci gena
28 poreklom od ljudi, životinja i krpelja i ustanovljena je sličnost od 99-100% sa datim
29 sekvencama. DNK *C. burnetii* ustanovljena je kod 20,95% (22/105) pasa. Od 31
30 mužjaka, DNK *C. burnetii* je otkrivena u 16,13% (5/31) uzorka semenika. Od 74 uzorka
31 materica i jajnika uklonjenih nakon sterilizacije ženki, DNK *C. burnetii* je ustanovljena u
32 22,97% (17/74) uzorka. Primenom Pearson-ovog χ^2 testa nezavisnosti ustanovljeno je
33 da nema statističke značajnosti između pola pasa i prisustva *C. burnetii* u
34 reproduktivnim tkivima ($\chi^2=0,618$, df=1, $p=0,432$; $p>0,05$). Od 22 psa koji u čijim je
35 reproduktivnim tkivima ustanovljeno prisustvo DNK *C. burnetii*, uzorci šest pasa su
36 sakupljeni u aprilu, dva u maju, 12 u oktobru i dva u novembru. U junu i septembru nije
37 bilo pozitivnih uzorka reproduktivnih tkiva ispitivanih pasa. U petom potpoglavlju
38 prikazani su rezultati ispitivanja seruma pasa na prisustvo antitela protiv *C. burnetii*
39 primenom modifikovanog komercijalnog ELISA metode. Optimizacija ELISA metode za
40 testiranje seruma pasa izvršena je šah titracijom razređenja pozitivnog seruma i anti-
41 antitela konjugovanih peroksidazom (*Anti-dog IgG whole molecule - Peroxidase*
42 *antibody produces in rabbit, Sigma Aldrich, SAD*). Šah titracija je izvršena testiranjem
43 pozitivnog i negativnog seruma u razređenjima 1/100, 1/200 i 1/400, a konjugovana
44 anti-antitela su testirana u razređenjima 1/10.000, 1/20.000 i 1/25.000. Kao optimalne
45 vrednosti uzete su one kod kojih je odnos srednje vrednosti očitanih optičkih gustina
46 (*optical density - OD*) pozitivne i negativne kontrole >2 , pri čemu je OD pozitivne
47 kontrole $>0,400$. Dobijene optimalne vrednosti za razređenje seruma su iznosile 1/200,
48 a za razređenje konjugata 1/25.000. Svi serumi pasa su ispitani u duplikatu, a rezultati
49 su očitavani prema sledećoj formuli: $S/P = [OD_{uzorka} - OD_{NC}] / [OD_{PC} - OD_{NC}]$, gde je Titar
50 = $S/P \times 100$ (S/P – odnos uzorka i pozitivne kontrole; NC – negativna kontrola; PC –
51 pozitivna kontrola). Test je validan ukoliko je $OD_{PC} > 0,400$, a $OD_{PC}/OD_{NC} > 2$. Kao
52 negativni uzorci smatrani su svi uzorci čija je izračunata vrednost $S/P \times 100 \leq 40$.
53 Pozitivnim uzorcima smatrani su svi uzorci kod kojih je $S/P \times 100 > 40$. Srednja vrednost
54 očitanih OD pozitivne kontrole iznosila je 2,856, a srednja vrednost očitanih OD
55 negativne kontrole 1,388. Vrednosti OD ispitivanih seruma kretale su se u intervalu od
56 0,762 do 3,423. Od ukupno 105 ispitanih seruma, kod 29,52% (31/105) pasa je
57 ustanovljeno prisustvo specifičnih antitela protiv *C. burnetii*. Od 31 mužjaka
58 seropozitivno je bilo 32,26% (10/31), a od 74 ispitane ženke pozitivno je bilo 28,38%
59 (21/74). Primenom Pearson-ovog χ^2 testa nezavisnosti ustanovljeno je da nema

1 statističke značajnosti između pola pasa i prisustva specifičnog serološkog odgovora
2 protiv *C. burnetii* u serumima ispitivanih pasa ($\chi^2=0,158$, df=1, $p=0,691$; $p>0,05$). Od 31
3 seropozitivnog psa, po devet je uzorkovano u aprilu i oktobru, šest u maju, pet u
4 septembru i dva u novembru, dok u junu nisu ustanovljeni seropozitivni psi. U šestom
5 poglavlju predstavljen je uporedni prikaz rezultata dobijenih molekularnim i serološkim
6 metodama. Od 105 ispitanih pasa pozitivno barem jednim testom bilo je 43,81%
7 (46/105) jedinki. Kod sedam pasa (jedan mužjak i šest ženki) je ustanovljeno i prisustvo
8 DNK *C. burnetii* u reproduktivnim tkivima kao i specifična antitela u serumu. Od ovih
9 pasa jedan mužjak i jedna ženka su na sebi imali i krpelje u kojima je ustanovljeno
10 prisustvo DNK *C. burnetii*. Kod 15 seronegativnih pasa (četiri mužjaka i 11 ženki)
11 ustanovljeno je prisustvo DNK *C. burnetii* u reproduktivnim tkivima, a nije ustanovljeno
12 kod 24 seropozitivna psa (devet mužjaka i 15 ženki). Od sedam pasa koji su na sebi
13 imali krpelje u kojima je ustanovljeno prisustvo DNK *C. burnetii*, dva psa su bila
14 pozitivna primenom oba testa (ELISA i PCR), dok kod pet pasa nije ustanovljeno ni
15 prisustvo DNK *C. burnetii* u tkivima, ni specifična antitela u serumu. Usaglašenost
16 između PCR i ELISA testova primenjenih kod pasa ispitana je primenom *Kappa*
17 statističke analize. Ustanovljena je osetljivost primjenjenog ELISA testa od 31,8%, dok
18 je specifičnost iznosila 71,1%. Dobijena *Kappa* vrednost iznosi 0,025 što ukazuje na
19 beznačajnu saglasnost između PCR i ELISA metode.

20
21 U poglavlju **Diskusija** kandidat je sveobuhvatno i kritički rezultate svojih istraživanja
22 upoređivao sa rezultatima sličnih studija drugih autora. Analizirani su rezultati dobijeni
23 molekularnim i serološkim ispitivanjima. Takođe, diskutovan je značaj prisustva DNK *C.*
24 *burentii* u *R. sanguineus* vrsti krpelja poreklom sa pasa.

25
26 U poglavlju **Literatura** naveden je spisak od 192 reference stranih i domaćih autora.

27
28 VI **ZAKLJUČCI ISTRAŽIVANJA (navesti zaključke koji su prikazani u doktorskoj**
29 **disertaciji):**

30
31 Na osnovu rezultata dobijenih u istraživanjima sprovedenim u okviru ove doktorske
32 disertacije, izvedeni su sledeći zaključci:

- 33
34 1. Na ispitanim nevlasničkim psima sa teritorije grada Beograda nađene su tri vrste krpelja:
35 *Rhipicephalus sanguineus*, *Ixodes ricinus* i *Dermacentor reticulatus*. Najzastupljenija vrsta
36 bila je *R. sanguineus*.
- 37 2. DNK *C. burnetii* otkrivena je samo u uzorcima *R. sanguineus* (u adultima i lutkama) i to
38 kod 10,53% uzoraka, poreklom sa sedam pasa.
- 39 3. U uzorcima reproduktivnih tkiva pasa primenom Trans-PCR metode ustanovljena je DNK
40 *C. burnetii* kod 20,95% uzoraka, odnosno kod 22 jedinke. Nisu ustanovljene statistički
41 značajne razlike u prevalenciji između ispitanih mužjaka i ženki.
- 42 4. Primenom modifikovanog komercijalnog ELISA testa, ustanovljeno je prisustvo specifičnih
43 antitela protiv *C. burnetii* u uzorcima serum-a poreklom od 29,52% pasa, odnosno kod 31
44 jedinke. Nisu ustanovljene statistički značajne razlike u prevalenciji između ispitanih
45 mužjaka i ženki.
- 46 5. Od svih ispitanih pasa 43,81%, odnosno 46 jedinki, je bilo pozitivno na prisustvo *C.*
47 *burnetii* primenom barem jedne metode (ELISA ili Trans-PCR). Kod dva psa koja su bila
48 pozitivna primenom obe metode ustanovljeno je i prisustvo krpelja pozitivnih na prisustvo
49 DNK *C. burnetii*, dok je pet pasa sa krpeljima pozitivnim na prisustvo DNK *C. burnetii* bilo
50 negativno primenom obe metode.
- 51 6. Primenom obe metode bilo je pozitivno sedam pasa, prisustvo uzročnika uz odsustvo
52 imunološkog odgovora zabeleženo je kod 15 pasa, dok uzročnik nije ustanovljen u
53 tkivima kod 24 seropozitivna pasa.
- 54 7. Metoda Trans-PCR kojom se otkriva ponavljajući IS 1111 region *C. burnetii* pogodna je za
55 otkrivanje prisustva DNK uzročnika u tkivima pasa i krpeljima, a sekvene IS 1111 regiona
56 dobijene u ovom istraživanju poseduju 99-100% sličnosti sa drugim sekvencama
57 poreklom iz ljudi, životinja i krpelja, deponovonih u Banci gena. Nisu ustanovljeni
58 endosimbionti krpelja slični *C. burnetii*.
- 59 8. Utvrđivanje prisustva DNK *C. burnetii* u vrsti *R. sanguineus*, koja je prvenstveno parazit
60 pasa, kao i nalaz pozitivnih krpelja na psima koji su bili pozitivni primenom Trans-PCR I

- 1 ELISA metode, ukazuje na to da nevlasnički psi mogu imati ulogu u ciklusu održavanja
2 uzročnika kju groznice na teritoriji grada Beograda.
- 3 9. Utvrđivanje prisustva *C. burnetii* kod klinički zdravih pasa primenom *Trans-PCR* i ELISA
4 metode, kao i dokaz prisustva uzročnika kod seronegativnih pasa, odnosno prisustvo
5 serološkog odgovora kod pasa kod kojih nije dokazan uzročnik u tkivima, sugeriše na to
6 da psi mogu biti asimptomatski nosioci *C. burnetii*.
- 7 10. Visoka seroprevalencija i prisustvo uzročnika u tkivima pasa ukazuju na to da ova vrsta
8 životinja može da bude *sentinel* za kju groznicu u Srbiji, što je značajno u slučajevima
9 pojave epidemija i epizootija, kada se isključe drugi izvori infekcije.

10 **VII OCENA NAČINA PRIKAZA I TUMAČENJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA (navesti da li
11 su dobjeni rezultati u skladu sa postavljenim ciljem i zadacima istraživanja, kao i da li
12 zaključci proizilaze iz dobijenih rezultata):**

13 Svi dobjeni rezultati prikazani u okviru doktorske disertacije kandidata dipl. vet.
14 Danice Bogunović, pod naslovom „Molekularna i serološka istraživanja prisustva bakterije
15 *Coxiella burnetii* u tkivima pasa i krpeljima (Acari: Ixodidae) sakupljenim sa ispitivanih
16 životinja“, u skladu su sa postavljenim ciljem i zadacima istraživanja, a svi izvedeni zaključci
17 proizilaze iz dobijenih rezultata.

18 **VIII KONAČNA OCENA DOKTORSKE DISERTACIJE:**

19 1. Da li je disertacija napisana u skladu sa obrazloženjem navedenim u prijavi teme?

20 Da.

21 2. Da li disertacija sadrži sve elemente propisane za završenu doktorsku disertaciju?

22 Da.

23 3. Po čemu je disertacija originalan doprinos nauci?

24 Mada je teritorija Republike Srbije enzootsko i endemsко područje za kju
25 groznicu, do sada nisu rađena ispitivanja prisustva *C. burnetii* kod pasa, kao i krpelja
26 koji parazitiraju na ovoj vrsti životinja. Rezultati dobjeni u okviru ove doktorske
27 disertacije pružaju podatke koji ukazuju na značaj slobodnih, klinički zdravih pasa kao
28 mogućih rezervoara *C. burnetii* na području grada Beograda. Takođe, prisustvo
29 uzročnika u adultnim i preadultnim stadijumima *R. sanguineus* vrste krpelja, koji je
30 primarno parazit pasa, dodatno potvrđuje značaj ove vrste životinja u lancu održavanja
31 kju groznice u prirodi. Istraživanje sprovedeno u okviru ove doktorske disertacije je
32 inovativno, dobro osmišljeno i originalno, a tema je veoma aktuelna i značajna za
33 veterinarsku i posebno za humanu medicinu.

34 Doktorska disertacija je realizovana u okviru projekta „Razvoj i standardizacija
35 molekularnih i imunskih metoda u dijagnostici bakterijskih zoonoz“ (ev. br. TR 31088),
36 čiji je rukovodilac prof. dr Sonja Radojičić, a koji je finansiran od strane Ministarstva
37 prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije.

38 **IX SPISAK NAUČNIH RADOVA SADRŽINSKI POVEZANIH SA DOKTORSKOM
39 DISERTACIJOM U KOJIMA JE DOKTORAND PRVI AUTOR ODNOŠNO AUTOR SA
40 NAJVEĆIM DOPRINOSOM (napisati imena svih autora, godinu objavlјivanja, naslov
41 rada, naziv časopisa, impakt faktor i klasifikaciju prema Pravilniku o postupku, načinu
42 vrednovanja, i kvantitativnom iskazivanju naučnoistraživačkih rezultata istraživača):**

- 43 ▪ Bogunović Danica, Stević Nataša, Sidi-Boumedine Karim, Mišić Dušan, Tomanović
44 Snežana, Kulišić Zoran, Magaš Vladimir, Radojičić Sonja (2018). Molecular
45 evidence of Q fever agent *Coxiella burnetii* in ixodid ticks collected from stray dogs
46 in Belgrade (Serbia). *Acta veterinaria – Beograd*, 68(3): 257-268. DOI:
47 10.2478/acve-2018-0023 (IF – 0,604, časopis međunarodnog značaja - M23)

X PREDLOG:

Na osnovu ukupne ocene disertacije, komisija predlaže (odabrati jednu od tri ponuđene mogućnosti):

- **da se doktorska disertacija prihvati a kandidatu odobri odbrana**
 - da se doktorska disertacija vrati kandidatu na doradu
 - da se doktorska disertacija odbije

DATUM **POTPISI ČLANOVA KOMISIJE**

28.09.2018.

POTPISI ČLANOVA KOMISIJE

Dr Zoran Kulišić, redovni profesor - mentor
Fakultet veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

Dr Sonja Radojičić, redovni profesor - mentor
Fakultet veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

Dr Dušan Mišić, vanredni profesor
Fakultet veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

Dr Tamara Ilić, vanredni profesor
Fakultet veterinarske medicine
Univerziteta u Beogradu

Dr Snežana Tomanović, viši naučni saradnik
Institut za medicinska istraživanja
Univerziteta u Beogradu